

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2022. december 1. *

„Előzetes döntéshozatal – 2011/7/EU irányelv – A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépés – Az adós késedelmes fizetése esetén a hitelezőnél felmerülő behajtási költségek megtérítése – 6. cikk – Legalább 40 eurós átalányösszeg – Egyazon szerződés keretében időszakosan teljesített több termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás ellenértékének késedelmes megfizetése”

A C-370/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Landgericht München I (müncheni I. sz. regionális bíróság, Németország) a Bírósághoz 2021. június 15-én érkezett, 2021. április 19-i határozatával terjesztett elő

a **DOMUS-Software-AG**

és

a **Marc Braschoß Immobilien GmbH**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: N. Piçarra, tanácselnökként eljárva (előadó), N. Jääskinen és M. Gavalec bírák,

főtanácsnok: A. Rantos,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a DOMUS-Software-AG képviselőjében T. Schwartz Rechtsanwalt,
- az Európai Bizottság képviselőjében G. Gattinara és C. Hermes, meghatalmazotti minőségben

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

* Az eljárás nyelve: német.

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L. 48., 1. o.; helyesbítések: HL 2012. L. 233., 2. o.; HL 2015. L. 218., 82. o.) 6. cikke (1) és (2) bekezdésének, valamint 3. cikkének egymással összefüggésben történő értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a DOMUS-Software-AG (a továbbiakban: Domus) és a Marc Braschoß Immobilien GmbH (a továbbiakban: MBI) között egyazon szerződés keretében egymást követő késedelmes kifizetések következtében felmerült behajtási költségek átalány-kártérítése iránti kérelem tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2011/7 irányelv (3), (17), (19) és (22) preambulumbekzdése értelmében:
„(3) A gazdasági szereplők vagy a gazdasági szereplők és hatóságok közötti kereskedelmi ügyletekben a fizetésre gyakran csak a szerződésben szereplő vagy az általános szerződési feltételekben megállapított határidőt követően kerül sor. Annak ellenére, hogy az árukat átadták, illetve a szolgáltatásokat teljesítették, számos vonatkozó számlát csak jóval a határidő után egyenlítenek ki. A késedelmes fizetés hátrányosan érinti a vállalkozások likviditását, és bonyolultabbá teszi pénzügyi gazdálkodásukat. Versenyképességüket és nyereségességüket is érinti, ha a hitelezőknek a késedelmes fizetés miatt külső finanszírozást kell igénybe vennie. [...]
[...]
(17) Késedelmi kamat felszámítása céljából az adós fizetése késedelmesnek tekintendő, amennyiben a hitelező az esedékesség napján nem rendelkezik a tartozás összegével, feltéve, hogy ő maga teljesítette jogszabályi és szerződéses kötelezettségeit.
[...]
(19) A késedelmes fizetés előnytelenné tétele érdekében a késedelmes fizetés következtében felmerült behajtási költségeikért a hitelezőknek nyújtott méltányos kártérítést kell biztosítani. A behajtási költségeknek a késedelmes fizetés következtében felmerülő adminisztratív költségek megtérítését, valamint a felmerülő belső költségeikért fizetendő kártérítést is fedezniük kell, amelynek érdekében ennek ezen irányelvnek egy rögzített minimumösszeget kell meghatároznia, amelyhez a késedelmi kamatot hozzá kell adni. Egy rögzített összegű kártérítés a behajtáshoz kapcsolódó adminisztratív és belső költségek korlátozására irányul. [...]

[...]

(22) Ez az irányelv nem akadályozza meg a részletfizetéseket, illetve a szakaszos fizetéseket. Azonban mindegyik részletet vagy kifizetést a megállapított feltételek szerint kell megfizetni és azokra az ezen irányelvben meghatározott késedelmes fizetésre vonatkozó szabályok alkalmazandók.”

4 Ezen irányelv „Tárgy és hatály” című 1. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőket írja elő:

„(1) Ezen irányelv célja a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépés a belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében, ily módon ösztönözve a vállalkozások, különösen pedig a [kis- és középvállalkozások (kkv-k)] versenyképességét.

(2) Ez az irányelv a kereskedelmi ügyletek ellenértékének kiegyenlítéseként teljesített valamennyi fizetésre vonatkozik.”

5 Az említett irányelv 2. cikke értelmében:

„Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. »kereskedelmi ügyletek«: vállalkozások, illetve vállalkozások és hatóságok között lebonyolított olyan ügyletek, amelyek tárgya fizetés ellenében áruk adásvétele vagy szolgáltatások nyújtása;

[...]

4. »késedelmes fizetés«: a szerződéses vagy törvényes fizetési határidőn belül nem teljesített fizetés, és ha a 3. cikk (1) bekezdésében vagy a 4. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek;

[...]”

6 Ugyanezen irányelv „Vállalkozások közötti ügyletek” című 3. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A tagállamok biztosítják, hogy a vállalkozások között lebonyolított ügyletekben a hitelező külön fizetési felszólítás nélkül legyen jogosult késedelmi kamatra, amennyiben teljesülnek az alábbi feltételek:

a) a hitelező teljesítette szerződéses és jogszabályi kötelezettségeit; és

b) a hitelező nem kapta kézhez időben az esedékes összeget, kivéve, ha az adós nem felel a késedelemért.”

7 A 2011/7 irányelv „Fizetési ütemezés” című 5. cikke értelmében:

„Ez az irányelv nem sértheti a feleknek az alkalmazandó nemzeti jog idevágó rendelkezései szerinti, részletekben történő fizetést lehetővé tevő fizetési ütemezésre vonatkozó jogát. Ebben az esetben – ha egy részlet nem kerül kifizetésre a megállapítás szerinti időpontban – az ezen irányelvben említett kamat és kártérítés csak az esedékes részösszeg tekintetében számítható fel.”

8 Ezen irányelvnek „A behajtási költségek megtérítése” című 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben kereskedelmi ügyletekben a 3. vagy a 4. cikkel összhangban késedelmi kamat válik esedékessé, a hitelező jogosult az adóstól legalább 40 [euró] összegű átalány megfizetését követelni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett átalányösszeg külön fizetési felszólítás nélkül, a hitelező számára felmerült behajtási költségeként kártérítésként váljon esedékessé.

(3) A hitelező az (1) bekezdésben említett átalányösszeget felül jogosult megfelelő kártérítésre az adós késedelmes fizetése következtében felmerült és az átalányösszeget meghaladó összes fennmaradó behajtási költsége miatt. E költségek közé tartozhatnak többek között az ügyvéd vagy behajtással foglalkozó cég megbízása miatt felmerülő költségek.”

9 Az említett irányelv „Tisztességtelen szerződési feltételek és gyakorlatok” című 7. cikkének (1) bekezdése a következőket mondja ki:

„A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a szerződéses vagy a gyakorlatban alkalmazott, a fizetési határnapra vagy határidőre, a késedelmi kamatlábra vagy a behajtási költségek megtérítésére vonatkozó feltétel ne legyen végrehajtható, vagy arra hivatkozással kártérítési igényt lehessen támasztani, amennyiben ez a hitelező számára súlyosan hátrányos.

Annak megállapításakor, hogy valamely szerződéses feltétel vagy gyakorlat az első albekezdés értelmében súlyosan hátrányos-e a hitelező számára, minden körülményt figyelembe kell venni, ideértve:

[...]

c) olyan objektív ok fennállását, amely miatt az adós eltért [...] a 6. cikk (1) bekezdésében említett átalányösszegetől.”

A német jog

10 A Bürgerliches Gesetzbuch (polgári törvénykönyv, a továbbiakban: BGB) 286. §-ának (1) és (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha az adós a hitelezőnek a fizetési határidőt követő felszólítása ellenére nem teljesíti kötelezettségét, a felszólítás következtében késedelembe esik. A felszólítással egyenértékű a szolgáltatás teljesítésének érdekében történő keresetindítás vagy a fizetési meghagyás kézbesítése.

[...]

(3) A díjkövetelés adósa késedelembe esik, ha a számla vagy az azzal egyenértékű fizetési felszólítás fizetési határidejétől számított harminc napon belül nem teljesít; [...]”

11 E törvénykönyv 288. §-ának (5) bekezdése a következőket írja elő:

„A díjkövetelés hitelezője a nem fogyasztónak minősülő adós késedelme esetén ezenkívül jogosult 40 euró összegű átalány megfizetését követelni. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha a díjkövetelés előleg vagy egyéb részlet fizetésére irányul. Az első mondat szerinti átalányt be kell számítani a fizetendő kártérítésbe, amennyiben a kár a perköltségeken alapul.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

12 2019. augusztus 21-én a Domus és az MBI, két német jog szerinti vállalkozás szerződést kötött a második vállalkozás által megszerzett szoftver karbantartására, havonta 135 euró hozzáadottérték-adóval (héta) növelt összegének megfizetése ellenében, amely összeget minden egyes számlázási időszak kezdetén kellett megfizetni.

13 2019. szeptember 11-én, 2019. október 1-jén és 2020. január 1-jén e szerződés alapján a Domus egymást követően 2019. szeptember hónapra (133,04 euró), 2019. október és december közötti időszakokra (399,13 euró) és 2020. január és március közötti időszakokra (399,13 euró) számlákat állított ki. Az MBI a számlákat minden esetben a kiállítást követő napon megkapta.

14 Mivel e számlákat nem fizették meg az esedékességkor, a Domus keresetet nyújtott be az Amtsgericht Münchenhez (müncheni helyi bíróság, Németország), amelyben azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az MBI-t az esedékes főkövetelés és késedelmi kamatainak megfizetésére, valamint a BGB 288. §-ának (5) bekezdése alapján a felmerült behajtási költségek megtérítése címén mindhárom ki nem fizetett számla után egyenként 40 euró, azaz összesen 120 euró átalány-kártérítés megfizetésére.

15 E bíróság az esedékes főkövetelés tekintetében helyt adott a Domusnak. Ugyanakkor az MBI-t a 40 eurós átalányösszeg kamatokkal növelt összegének egyszeri megfizetésére kötelezte. Az említett bíróság megállapította, hogy mivel egyetlen szerződésről van szó, amelyből időszakos kifizetések származnak, a Domus a BGB-nek a 2011/7 irányelv 6. cikkét a német jogba átültető 288. §-a (5) bekezdésének teleologikus értelmezése alapján csak egy átalányösszegre jogosult.

16 A Domus ezen ítélettel szemben fellebbezést nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Landgericht München I-hez (müncheni I. sz. regionális bíróság, Németország), amelyben azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az MBI-t a két további átalányösszegnek megfelelő 80 euró megfizetésére.

17 A kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy hajlik a 2011/7 irányelv akkénti értelmezésére, hogy az egyazon szerződésből származó időszakos díjazások késedelmes fizetéséből eredő több követelés minden egyes külön követelés után jogot biztosít a legalább 40 eurós átalányösszeg megfizetésére.

18 E körülmények között a Landgericht München I (müncheni I. sz. regionális bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [2011/7] irányelv 6. cikkének (1) és (2) bekezdését ugyanezen irányelv 3. cikkével összefüggésben, hogy egységes szerződéses jogviszony alapján időszakosan keletkező díjkövetelések esetében minden egyes díjkövetelés tekintetében fennáll a legalább 40 euró összegű átalány megfizetésének követelésére való jogosultság?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 19 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2011/7 irányelv 3. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy amennyiben egyazon szerződés időszakos termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat ír elő, amelyek mindegyikét meghatározott határidőn belül kell megfizetni, a hitelező behajtási költségeinek megtérítése címén fizetendő legalább 40 eurós átalányösszeg minden egyes késedelmes fizetés után esedékes, vagy pedig a késedelmes fizetések számától függetlenül egyszer fizetendő.
- 20 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2011/7 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy amennyiben kereskedelmi ügyletekben késedelmi kamat válik esedékessé, a hitelező jogosult legyen az adóstól legalább 40 euró átalányösszeg megfizetését követelni a behajtási költségek megtérítése címén. Ezenkívül e cikk (2) bekezdése annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy ez a minimális átalányösszeg automatikusan, az adósnak küldött fizetési felszólítás hiányában is, a hitelező részéről felmerült behajtási költségekért kártérítésként váljon esedékessé. Végül az említett cikk (3) bekezdése elismeri a hitelező azon jogát, hogy az említett legalább 40 eurós átalányösszeget felül az adós késedelmes fizetése következtében felmerült és az átalányösszeget meghaladó összes behajtási költsége tekintetében megfelelő kártérítést követeljen.
- 21 A „késedelmes fizetés” fogalmát, amely alapját képezi a hitelező azon jogosultságának, hogy nemcsak késedelmi kamatokat követeljen az adóstól a 2011/7 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése alapján, hanem ezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében egy legalább 40 eurós átalányösszeget is, az említett irányelv 2. cikkének 4. pontja úgy határozza meg, mint a szerződéses vagy törvényes fizetési határidőn belül nem teljesített fizetést. Mivel ez az irányelv az 1. cikke (2) bekezdésének megfelelően kiterjed „a kereskedelmi ügyletek ellenértékének kiegyenlítéseként teljesített valamennyi fizetésre”, a „késedelmes fizetés” e fogalma minden egyes egyedileg figyelembe vett kereskedelmi ügyletre alkalmazandó (lásd ebben az értelemben: 2022. október 20-i BFF Finance Iberia ítélet, C-585/20, EU:C:2022:806, 28. pont).
- 22 Másodszor, a 2011/7 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése úgy határozza meg a 40 eurós minimális átalányösszeg esedékességének feltételeit, hogy a vállalkozások közötti kereskedelmi ügyletek tekintetében ezen irányelv 3. cikkére hivatkozik. E cikk (1) bekezdése értelmében a tagállamok biztosítják, hogy e kereskedelmi ügyletekben azon hitelező, aki teljesítette a kötelezettségeit és nem kapta kézhez időben az esedékes összeget, fizetési felszólítás nélkül legyen jogosult a késedelmes fizetés utáni késedelmi kamatra, kivéve ha az adós nem felel a késedelemért (2022. október 20-i BFF Finance Iberia ítélet, C-585/20, EU:C:2022:806, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 23 A fentiekből egyrészt az következik, hogy a 2011/7 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében előírt, késedelmes fizetés miatti kamatok követeléséhez, valamint az ezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében előírt minimális átalányösszeghez való jog az ezen irányelv 2. cikkének 4. pontja értelmében vett „késedelmes fizetés” miatt keletkezik, és így az egyedileg figyelembe vett „kereskedelmi ügyletekhez” kapcsolódik. Másrészt e kamatok, akárcsak ezen átalányösszeg, automatikusan esedékessé válnak az ugyanezen irányelv 3. cikkének (3), (4) és (5) bekezdésében előírt fizetési határidő lejártakor, feltéve hogy az e cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek. A 2011/7 irányelv (17) preambulumbekkezdése e tekintetben kimondja, hogy „[a] késedelmi kamat felszámítása céljából az adós fizetése késedelmesnek tekintendő, amennyiben a

hitelező az esedékesség napján nem rendelkezik a tartozás összegével, feltéve, hogy ő maga teljesítette jogszabályi és szerződéses kötelezettségeit” (lásd ebben az értelemben: 2022. október 20-i BFF Finance Iberia ítélet, C-585/20, EU:C:2022:806, 32. pont).

- 24 Ami a késedelmi kamatok és a minimális átalányösszeg esedékességének feltételeit illeti, sem a 2011/7 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése, sem 6. cikkének (1) bekezdése nem tesz különbséget aszerint, hogy az esedékességkor nem teljesített kifizetések egyazon szerződésből következnek-e. Ennélfogva e rendelkezések szövege nem támaszthatja alá azt az értelmezést, amely szerint egyetlen szerződés esetében a behajtási költségek megtérítése címén járó legalább 40 eurós átalányösszeg csak egyszer illeti meg a hitelezőt, függetlenül az egyes késedelmes fizetések számától.
- 25 E megállapítást megerősíti a 2011/7 irányelv 5. cikke, amely ezen irányelv alkalmazása szempontjából az alapügyben szóban forgóhoz hasonló esetre vonatkozik. E cikkből – az említett irányelv (22) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezve – ugyanis az következik, hogy amennyiben a felek a részletekben történő fizetést lehetővé tevő fizetési ütemezésben állapodtak meg, a behajtási költségek megtérítése címén legalább 40 eurós átalányösszeg fizetendő az esedékességkor meg nem fizetett minden egyes részösszeg tekintetében.
- 26 Következésképpen a 2011/7 irányelv 6. cikke (1) és (2) bekezdésének szó szerinti és rendszertani értelmezéséből kitűnik, hogy a behajtási költségek megtérítése címén a 40 eurós minimális átalányösszeget meg kell fizetni annak a hitelezőnek, aki teljesítette kötelezettségeit, a kereskedelmi ügylet ellenértékeként esedékességkor ki nem fizetett, számlával vagy azzal egyenértékű fizetési felszólítással tanúsított minden egyes kifizetés tekintetében, ideértve azt az esetet is, ha az egyazon szerződés keretében időszakosan teljesített termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások ellenértékének kiegyenlítése több alkalommal is késedelmes, kivéve ha az adós nem felelős a késedelemért (lásd ebben az értelemben: 2022. október 20-i BFF Finance Iberia ítélet, C-585/20, EU:C:2022:806, 34. pont).
- 27 Harmadszor, a 2011/7 irányelv 6. cikkének ezen értelmezését az irányelv célja is megerősíti. Ezen irányelv 1. cikkének a (3) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdéséből ugyanis az következik, hogy az irányelv célja nem csupán az, hogy visszatartsa a késedelmes fizetéseket annak elkerülésével, hogy azok ilyen helyzetben az alacsony vagy fel nem számított késedelmi kamatok miatt pénzügyi szempontból az adós számára vonzóak legyenek, hanem az is, hogy hatékony védelmet biztosítson a hitelező számára a késedelmes fizetéssel szemben, biztosítva számára az általa viselt behajtási költségek lehető legteljesebb mértékű megtérítését. E tekintetben az említett irányelv (19) preambulumbekkezdése kimondja, hogy egyrészt a behajtási költségeknek adminisztratív költségek megtérítését, valamint a felmerülő belső költségekért fizetendő kártérítést is fedezniük kell, másrészt pedig az átalányösszeggel történő kártérítésnek a behajtáshoz kapcsolódó adminisztratív és belső költségek csökkentésére kell irányulnia (lásd ebben az értelemben: 2022. október 20-i BFF Finance Iberia ítélet, C-585/20, EU:C:2022:806, 35. és 36. pont).
- 28 Ebből a szempontból az, hogy az adós az egyazon szerződés keretében időszakosan teljesített termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások tekintetében több késedelmes fizetést halmoz fel, nem járhat azzal a hatással, hogy csökkenti az egyes késedelmes fizetések esetén felmerülő behajtási költségek megtérítése címén fizetendő minimális átalányösszeget. E csökkentés mindenekelőtt megfosztaná hatékony érvényesülésétől a 2011/7 irányelv 6. cikkét, amelynek célja – amint azt az előző pont hangsúlyozza – nem csupán az e késedelmes fizetésektől való visszatartás, hanem az is, hogy „a hitelező számára [a] felmerült behajtási költségekért” kártérítést

nyújtson, mivel e költségek azon fizetések és azon összegek számával arányosan nőnek, amelyeket az adós nem teljesít, illetve fizet ki az esedékességkor. Az említett csökkentés továbbá azt jelentené, hogy az adós számára eltérést biztosítanak az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt átalányösszeghez való jogtól, anélkül hogy ezen eltérést az említett irányelv 7. cikke (1) bekezdése második albekezdésének c) pontja értelmében vett „objektív ok” igazolná. E csökkentés végül azzal járna, hogy az adóst mentesítik az e 6. cikk (1) bekezdésében előírt 40 eurós átalányösszegnek az esedékességkor ki nem fizetett egyes számlák utáni megfizetésére vonatkozó kötelezettségéből eredő pénzügyi teher egy része alól (lásd ebben az értelemben: 2022. október 20-i BFF Finance Iberia ítélet, C-585/20, EU:C:2022:806, 37. pont).

- 29 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2011/7 irányelv 3. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy amennyiben egyazon szerződés időszakos termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat ír elő, amelyek mindegyikét meghatározott határidőn belül kell megfizetni, a hitelező behajtási költségeinek megtérítése címén fizetendő legalább 40 eurós átalányösszeg minden egyes késedelmes fizetés után esedékes.

A költségekről

- 30 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkével összefüggésben értelmezett 6. cikkének (1) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

amennyiben egyazon szerződés időszakos termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat ír elő, amelyek mindegyikét meghatározott határidőn belül kell megfizetni, a hitelező behajtási költségeinek megtérítése címén fizetendő legalább 40 eurós átalányösszeg minden egyes késedelmes fizetés után esedékes.

Aláírások